

Зато встана ѿ града єдеса,

И достигна пристанища морска.

И намерни корабль великий,

Кой пловеше въ страны келкийски,

Влезна въ него и въ себѣ мыслеше,

„ Въ Келкийскій градъ я идемъ, думаше:

„ Тамъ въ таріѣ храмъ є апла,

„ И прехвала оучителѧ Павла.

„ Прѣ храмъ неговъ ѿзъ ща да се вѣлимъ.

„ И до конца жизни да поживимъ.

„ Тамъ ме никой не ѿшѣ да познае,

„ За то тамъ да ждемъ Спасеніе. “

И корабль поспешно пловеше:

Но съ смотрѣніе вѣше,

И проплывъ вѣтари ѻмъ востана,

И дніи многи вѣше вѣроятина.

Вѣлки морски корабль носиха

И кѣзъ болѣ въ Римъ го донесоха.

И ѵлезна стый ѿзъ корабля:

„ Това (рече) съ Божіја є болѣ. “

И пакъ рече: „ Живъ гдѣ и Егъ мой;

„ Да не стужи зарадъ мене никой !

„ Йозъ къ другому не треба да идемъ,

„ Да на тажестъ и досада вѣдемъ:

„ Но ко Отцу моему ѿзъ идемъ,

„ Да прѣ негѡ като странъ преудемъ. “

И ѿтиде оу ибкои церкви,

Теплы Егъ твореще мѣты,